

[Søren P. Larsen.]

som man sætter stærkest ind paa, er jo, at selve Tilskuddet, de 10 Kr. pr. Medlem af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, er for ringe. Naar man ser disse 10 Kr. paa Baggrund af, at Regeringsforslaget krævede 30 Kr. som Tilskud, er det rigtigt, at der er en ikke uvæsentlig Forskel, men det er jo ikke altid, at det Parti, der nu har Regeringsmagten, og som har fremsat Forslag om de 30 Kr., har staaet paa dette Standpunkt. Jeg minder om, at i 1928—29 stillede Socialdemokratiet Forslag om et Tilskud af 30 Kr. til Oprettelse af Krisekasser, men i 1927—28, hvis jeg ikke husker fejl, stillede det samme Parti kun Krav om et Tilskud paa 20 Kr. til dette Formaal. Naar man ser Tiderne i 1927—28 paa Baggrund af den Periode, vi er inde i i Øjeblikket, er jeg tilbøjelig til at mene, at Tiderne var vanskeligere og Stillingen ogsaa for Arbejdsløsheds-kasserne mere trykket i 1927—28, hvor man altsaa fra Socialdemokratiets Side stillede Krav om 20 Kr., medens man nu er avanceret til at forlange 30 Kr. og har dette Krav udformet som Regeringsforslag til Behandling her i Dag. Naar vi ser paa Stillingen, som den er i Øjeblikket, hvor vi har ret gode Forhold indenfor Erhvervslevet, og hvis vi lægger Mærke til de Forhandlinger, som føres i denne Tid om Lønningerne, vil de fleste vistnok erkende, at der glædeligvis er Udsigt til, at der ingen Lønkamp kommer, og det vil sikkert sige, at Lønningerne i det store og hele vil blive fornyet paa det Grundlag, de hviler paa i Øjeblikket. Og samtidig maa vi lægge Mærke til, at det Tilskud, der ydes efter Loven af 1927, slet ikke er noget ringe Tilskud. I Bemærkningerne til Regeringsforslaget af 3. Oktober i Fjor om Arbejdsløshedslovgivningen gøres dette Tilskud efter Loven af 1927 op til at svare til 53 pCt. af Medlemskontingentet; det vil altsaa sige, at hver Gang Medlemmerne af disse Arbejdsløsheds-kasser lægger 1 Kr., lægger det offentlige gennem sine Tilskud et Beløb, der svarer til 53 Ø. ved Siden af. Jeg vil hævde, at der ikke er mange Samfund med tilsvarende gode Lønvilkaar, og der er endnu færre, hvor der ydes et saa forholdsvis stort Tilskud fra det offentlige, som vi yder efter den gældende Lov. Og udover dette har vi fra vor Side, som sagt, stillet Ændringsforslag om at bevilege et Beløb af indtil 2 Mill. Kr. til Oprettelse af Krisefonds, og vi har erklæret i vor Betænkning, at hvis der er foregaaet Ændringer i Arbejdsløsheds-kassernes Vedtægter, er vi villige til at

forhandle om den tekniske Udformning af Forslaget.

Men det er jo rigtigt nok, at der er en ikke ringe Forskel mellem det Ændringsforslag, vi har stillet, og det Regeringsforslag, der foreligger til Behandling. Der er det at sige til det, at hvis Regeringsforslaget blev gennemført, vilde det medføre en ikke uvæsentlig Stigning af de offentlige Udgifter, idet Tilskuddene vilde blive sat op fra 11 Millioner til over 18 Mill. Kr., medens Kontingenterne vilde blive uforandrede; for Statens Vedkommende vilde det medføre en Udgiftsforøgelse fra 6 Millioner til 12,3 Mill. Kr., og Kommunernes Udgifter vilde stige fra 5 Mill. Kr. til 6 Mill. Kr. Nu hørte jeg nok det ærede Medlem Hr. Einer Jensen gøre gældende, at det vilde betyde en Lettelse for Hjælpekasserne, hvis Forslaget blev gennemført. Jeg er selv klar over, at det Omraade, Arbejdsløsheds-kasserne kan række ud til og yde Hjælp, vil blive udvidet, hvis man gennemfører Regeringens Forslag, men jeg er paa den anden Side ogsaa klar over, at selv om Regeringens Forslag til øget Tilskud til Oprettelse af Krisefonds blev gennemført, vilde der alligevel paa store Omraader være Brug for Hjælpekassehjælpen, idet der ogsaa vilde være Folk udenfor de organiseredes Kreds, som vilde trænge til Hjælp, og som med god Grund kunde paa kalde Hjælp. Og lægger vi Mærke til, hvorledes Regeringsforslaget stiller det op, ser vi, at det er en ikke saa ringe Forhøjelse af de offentlige Tilskud i Forhold til Indtægten, den gennemsnitlige Aarsfortjeneste for Fagets Arbejdere, der her opereres med. For de laveste Indtægter stiger det fra 35 til 65 pCt. for Statens Tilskud og for de kommunale Tilskud fra 30 til 35 pCt., men det, som efter min Opfattelse springer stærkest i Øjet, er Forhøjelsen af Tilskuddet for Arbejdere, hvis gennemsnitlige Aarsfortjeneste ligger paa 3 500—4 000 Kr. eller højere; vi ser, at det Tilskud, som Staten efter Forslaget skal give for en saadan gennemsnitlig Aarsfortjeneste, sættes op fra 15 til 45 pCt. af Kontingentet, og de kommunale Tilskud stiger fra 10 til 15 pCt., og for Indtægter paa 4 000—4 500 Kr. stiger Statstilskuddet fra 10 til 35 pCt. og Kommunaltilskuddet fra 5 til 15 pCt. Saa store Forhøjelser kan vi ikke gaa med til, ikke mindst i Betragtning af, at en stor Del af vore Medborgere udenfor de organiseredes Kreds med tilsvarende eller endog lavere Indtægter intet Tilskud kan regne med at faa, men foruden at klare sig selv tillige maa være med til at yde Tilskud til andre. Jeg